

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@afgazad.com

سیاسی

سیاسی

اکبر تک دهقان

۱۴ آبان | عقرب | ۱۳۸۸ - ۵ نوامبر ۲۰۰۹

شما سرنگون نشدید!

جنبش اعتراضی مردم در روز ۱۳ آبان ۱۳۸۸، نظیر ماههای گذشته، با قدرت بر دیوارهای این نظام بربرمنشی کوبید، و سران این رژیم جانی خوشحالند، که برای چندمین بار از دست مردم، جان سالم بدر بردند. به این ترتیب رهبر این رژیم تبهکار میتواند از روز ۱۴ آبان، بازهم خطبه ها و نعره هایش را، پس از چندین روز تأخیر و ترس و لرز و نگرانی، دوباره سردهد، که ما: بحول و قوت الهی سرنگون نشدیم! که ۱۳ آبان را پشت سر گذاشتیم! که هنوز نفت و شلاق در دست ماست!

همینطور است! شما سرنگون نشدید، از آنجا که مردمی با دستان خالی، فقط با شعارهای کوبنده و برای شما تا مغز استخوان آزار دهنده به خیابانها ریختند، و شما همه ماشین جهنمی سرکوب را که با ثروت همین مردم میچرخد، به جان آنها انداختید. اما در کمتر از ۱ ماه، نبرد دیگری در راه است. با آن چه خواهید کرد!؟

راهپیمایی گسترده دیروز - همچنین از چندین روز قبل در سطح بیش از ۲۰ دانشگاه کشور - در حالی انجام شد، که از نگاه بازجویان حاکم، جبهه مردم مبارز، از دو جهت در محدودیت قرار داشت:

- روز ۱۳ آبان، نه یک روز تعطیلی، که یک روز کاری بود. این اما برای رژیم اسلامی، که عناصر حرفه ای تظاهرکننده خود را در اختیار دارد، مسأله ای نبود. آنها از مدتها قبل از طریق امکانات وسیع خود، دست به سازماندهی زده، با به کارگیری وسایل نقلیه مجانی و مشوقهای مالی مختلف و به هزینه بودجه کشور، عناصر مزدور خود را به مقابل ساختمان سفارت سابق آمریکا گشاندند.

- روز ۱۳ آبان در فرهنگ سیاسی رژیم اسلامی، روز مبارزه با آمریکا محسوب میشود. از این رو هر گونه مخالفتی با رژیم اسلامی در این روز، آنهم در شکل تظاهرات و درگیریهای شدید خیابانی، به لحاظ سیاسی و روانی - حداقل با اتکاء به معیارهای گذشته - میتواند به نفع دسته جات حاکم تمام شده، تحت عنوان اعتراضات طرفداران آمریکا تخطئه میگشت. باید به این موضوع اذعان نمود، که نه فقط در بسیاری از کشورهای توسعه نیافته - که این رژیم جانی به یاری طبقات سلطه گر در آنها شتافته - بلکه در میان سطحی از توده های محافظه کار در داخل هم، ادعاهای دستگاههای تبلیغاتی رژیم اسلامی، میتواند کم یا بیش - بازتابی موافق میل آنها را موجب گردد - اگر اوضاع این رژیم سرکوبگر، بر همان روال سابق میبود. طبق محاسبات احتمالی مسؤولین رژیم، با اتکاء به زمینه بالا، هر میزان سرکوب علیه تظاهرکنندگان، در این روز، از نظر سیاسی مجاز خواهد بود؛ از آنجا که در افکار عمومی بین المللی، میتواند آنان را مدافعین امپریالیسم و مخالفین استقلال کشور معرفی نماید (!؟) سرکردگان و تحلیلگران حکومت اسلامی اما، از میزان رسوایی خود در میان مردم ایران و جهان، هنوز کاملاً مطلع نیستند. از همین رو با توده ای از تظاهرکنندگان و از چندین روز قبل، در چندین شهر کشور مواجه گشتند، که برای چنین محاسبات پوسیده ای، تره هم خرد نکردند.

تظاهرات گسترده و اینبار بیش از هر بار سراسری، به طور مشخص از کیفیت بالاتری، نسبت به همه حرکات اعتراضی تاکنونی، برخوردار بود. حجم شعارهای اسلامی، به میزان محسوسی کاهش یافته، و تمرکز بر شعارهای دموکراتیک افزایش یافته است. مردم هر چه بیشتر به مثابه یک نیروی مستقل در عرصه ظاهر شده،

قیمومیت دیگران را که خود پرونده سنگینی از تبهکاری در پشت سر دارند، به گذشته میسپارند. در همین حال اما باید اشاره نمود، که توده مردم باید خود تصمیم بگیرند، چه شعارهایی را در چه شرایطی مطرح کنند، و آیا هنوز میتوانند بر روی متحدین موقتی از میان جناحهای داخلی رژیم اسلامی، حساب باز کنند یا خیر؟ هرگونه تلاش افراطی از بیرون برای نفی حق مردم در زمینه سازماندهی مبارزات خود، و فشار سیاسی و فکری بر آنان، میتواند تحت شرایطی، نتایجی منفی برجای بگذارد.

مبارزات خیابانی روز ۱۳ آبان در اوضاعی اتفاق افتاد، که نه فقط بیشترین تهدیدها علیه مردم، مستقیماً از سوی سرکوبگران صورت گرفته بود، بلکه جانیان حاکم، به تهدیدات خود عمل کرده، وحشی ترین باندهای آدمکش را به کوچه ها و خیابانها گسیل ساختند. با این وجود اما، تا ساعاتی از عصر، هنوز حضور مردم و درگیریهای پراکنده در بخشهایی از شهرهای بزرگ کشور، جریان داشت.

مبارزات علنی و رویاروی خیابانی با جنایتکارترین رژیم جهان پس از جنگ دوم، نه فقط فروکش نکرده، بلکه علیرغم به کارگیری حداکثر توان سرکوب این ماشین کشتار جمعی، با شدت ادامه دارد. اعتراضات مردم از حالت غیرحرفه ای سابق، به شکلی رشدیافته تر ارتقاء یافته، بسیاری از مردم، دیگر از رفتن به خیابان هراسی ندارند. اعتراضات روزمره به رژیم راهزنان و آدم کشان، باید باز هم و هر چه بیشتر، به یک روال روزمره و همگانی مبدل شود.

در تظاهرات روز گذشته، مردم در سطح وسیعتری، نظیر موارد گذشته، به تاکتیک جنگ و گریز خیابانی روی آوردند؛ این سندی است بر اینکه مردم از تکرار شعارهای همیشگی خسته شده، راهی برای تغییر اوضاع جستجو میکنند. در حالیکه، نه فقط اصلاح طلبان در داخل، بلکه به ویژه اصلاح طلبان خارج از کشور، این خیانتکاران و آبروباختگان، نظیر طیف توده ای- اکثریتی، جمهوریخواهان دروغین، سلطنت طلبان، ملی گرایان مرتجع و همدستان دیروز رژیم اسلامی، هنوز با حدت و شدت از شعارهای اصلاح رژیم حمایت کرده، با ابتکارات مستقل و تهاجمی مردم مخالفت میکنند.